

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til statsministeren af Ib Thyregod, Erik Eriksen, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Conrad Kofoed, Axel Kristensen, Ole Bjørn Kraft, Harald Nielsen, Erna Sørensen, Poul Sørensen og Thestrup. („Hvad agter statsministeren at foretage i anledning af, at skibstrafikken med Bornholm som følge af strejkesituationen er afbrudt?“).

Ordføreren for forespørgerne (Ib Thyregod):

Den forespørgsel til den højtærede statsminister, hvor jeg har den ære at være ordfører for forespørgerne, angår problemet om Bornholms trafikmæssige forbindelse med det øvrige land under strejkesituationen. Dette spørgsmål har i en lignende situation, nemlig i 1956, været til debat i folketinget. Jeg tænker herved på det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Conrad Kofoed den 25. april 1956 stillede til den daværende indenrigsminister. Beklageligvis er det ærede medlem for tiden sygemeldt, men som det vil kunne ses, er hans navn som en naturlig ting med blandt forespørgernes i dag.

Efter strejken i 1956 nedsattes der af regeringen — den daværende økonomi- og arbejdsminister — en kommission til overvejelse af en række arbejdsretlige spørgsmål. I kommissoriet for denne kommission fremhævedes udtrykkeligt, at kommissionen skulle undersøge mulighederne for at finde veje til at undgå eller begrænse arbejdsstandsninger, hvor det gælder områder, som har livsvigtig betydning for samfundet. Denne arbejdsretskommission afgav i 1957 sin første betænkning, hvori bl. a. findes optrykt en henvendelse fra repræsentanter for de bornholmske erhverv angående sikring af transportforbindelserne mellem Bornholm og det øvrige land. Heri fremdrages en række særlige forhold, der gjorde de regelmæssige ruteskibsforbindelser mellem Bornholm og det øvrige land særdeles livsvigtige. I betænkningen, side 117, er denne henvendelse aftrykt, og jeg vil gerne med formandens tilladelse citere et par afsnit. Det hedder heri:

„Den regelmæssige ruteskibsforbindelse til og fra øen er et absolut nødvendigt led i det bornholmske samfund og dets erhvervsliv, og en standsning heraf vil altid have katastrofale følger både af

beskæftigelsesmæssig og økonomisk art.

I forvejen er det bornholmske erhvervsliv belastet med store transportomkostninger, og en forstyrrelse på dette område, der må få større omkostninger og uregelmæssige forbindelser til følge, berører derfor i høj grad hele det bornholmske samfund.

For alle erhverv gælder, at den regelmæssige, hurtige og sikre ruteskibsforbindelse med det øvrige Danmark er af så stor betydning, at en opretholdelse af denne forbindelse også under konflikt-situationer må henregnes for meget samfundsvigtigt.“

Det var en udtalelse fra det bornholmske erhvervsliv i denne kommissionsbetænkning.

Herudover anføres en række særlige forhold vedrørende landbrugseksporten, fiskeri, handel, industri, håndværk og turisterhverv. Det ville føre for vidt at komme ind på alt dette her; jeg kan i så henseende henvise til den omdelte henvendelse.

På grundlag af denne betænkning fremsatte den højtærede arbejdsminister den 6. december 1957 det ændringsforslag til lov om mægling i arbejdsstridigheder, der senere vedtoges som lov nr. 9 af 22. januar 1958. Såvel under kommissionsbehandlingen som her i det høje ting fremhævede mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, at det nævnte lovforslag ikke løste den centrale opgave at gennemføre foranstaltninger til undgåelse eller begrænsning af arbejdsstandsninger på livsvigtige områder.

Den 15. marts sidste år fremsatte mit parti sammen med de konservative et forslag til lov om forbud mod visse strejker og lockouter og om oprettelse af en arbejdsretlig voldgiftsdomstol. Tanken hermed var at sikre livsvigtige områder mod konflikt; men forslaget blev afvist af regeringspartierne. Var lovforslaget blevet gennemført, ville en situation som den, Bornholm har været i, i dag ikke kunne foreligge.

Ved den strejke, der nu har løbet i godt 2 uger, er Bornholm bortset fra flyvetrafikken på ny blevet afskåret fra det øvrige land, hvilket har medført betydelig skade for det bornholmske erhvervsliv. Allerede i efteråret sidste år henstillede repræsentanter for Arbejdernes Fællesorganisation på Bornholm og Bornholms Arbejdsgiverfor-